

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Č. 80
Vánoce
2008

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Pokleknout u jeslí a dát Ježíšovi celý svůj život: nejen to povedené, ale především vše negativní, nepodařené, prohrané, dále své slabosti a hříchy. Jedině Ježíš má schopnost vše proměnit. Tak jako odpadky a vše, co je k ničemu, odhazujeme na kompost a jednou pak na něm vyroste krásná lilie, přesně tak jedná Ježíš. Když mu vše pokažené a nedokonalé odevzdáme, on náš život promění v krásné dílo své lásky.

Z obsahu

- Slovo na okraj
- Zprávy z farnosti
- Vybíráme z kroniky
- Nejen pro děti
- Svědectví
- Program farnosti
- A mnoho dalšího...

Pokleknout u jeslí je úžasné.

Můžeme tam nechat daleko více, než jak obvykle děláme.

Můžeme tam složit tíhu svého života, sami sebe.

Krásné chvíle u narozeného Ježíše přejí vaši kněží:

P. Jenda a P. Vladimír

■ ■ ■ SLOVO NA OKRAJ

Všichni známe zajisté tento příběh z Bible: Ježíš prochází se svými učedníky jednou vesnicí a do svého domu je přijímá žena jménem Marta, která má ještě sestru Marii. Zatímco Marta musí připravit pohostění, Marie sedí na zemi u Ježíšových nohou a zbožně mu naslouchá.

Reakce Marty přichází vzápětí a je pro nás zcela pochopitelná: „Pane, nezáleží ti na tom, že mne má sestra nechá sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“

Odpověď Pána Ježíše je jiná, než bychom očekávali – nejen že se zastane Marie, ale Martu ještě navíc pokárá: „Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí.“

Prožíváme nyní dobu adventní a s určitou netrpělivostí a neklidem v nitru očekáváme dobu vánoční – narození Božího syna. Proč s určitou netrpělivostí a neklidem? Protože podobně jako Marta jsme v jednom kole, běháme po městě a sháníme vánoční dárky, neustále nás cosi žene do „chrámů konzumu“, snažíme se uklidit celý byt, umýt okna, napéct pokud možno deset a víc druhů cukroví a vytýkáme ostatním členům rodiny, že vše spočívá na našich bedrech, že nám s ničím nepomohou, že se jen povalují a koukají na televizi...

„Lide můj, děláš si zbytečné starosti a trápíš se pro mnoho věcí. Neměj starost o to, co budeš jíst a pít, o to se starají dnes jen pohané. Už víc jak 2000 let tě – lide můj – zvu pravidelně na největší slavnost v lidských dějinách: nehledím na to, zda jsi manažer, ředitel, dělník, uklízečka či bezdomovec- všichni dostanete pozvánku, a pokud někdo odmítne a záměrně nechce přijít, nebudu mu nic vytýkat, nesnižím mu osobní ohodnocení, neberu to jako podraz. Jen mě to mrzí, ale dám dotyčnému opět nekonečnou šanci: Zvu tě znovu příští rok!

Naše srdce se zakrátko stanou příjemci těchto pozvánek. Snažme se již nyní o určitou přípravu na tuto slavnost – nenecháme „duchovní nákupy“ na poslední chvíli, vygruntujeme své nitro, a hlavně vystupme (alespoň na 14 dnů) z tohoto „splášeného kolotoče moderního života“ a usedněme pokorně k Ježíšovým nohám a nechme se zcela pohltnout betlémským světlem....

Bohuslav Zezula

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Tříkrálová sbírka 2009

Zapojte se

Naše farnost se na začátku ledna opět zapojí do Tříkrálové sbírky, kterou již tradičně pořádá Charita České republiky. Koledníci vyrazí do pražských ulic, aby do zapečetěných kasiček vykoledovali peníze pro charitní účely. Část peněz si vždy může farnost ponechat pro své sociální projekty, část použije Arcidiecézní charita.

Úspěšnost Tříkrálové sbírky předpokládá, že se v naší farnosti opět najdou dobrovolníci, kteří budou koledovat. Skupinka koledníků (v ideálním případě tříčlenná, ale není to podmínkou – koledovat může i člověk sám) musí být vždy vedena dospělým

jedincem (tj. osobou starší 18 let), který si vyzvedne v určených dnech zapečetěnou kasičku na faře, kam ji po skončení sbírky také odevzdá.

Prosíme tedy nejen dospělé, kteří jsou ochotni stát se vedoucími skupinek, ale i ty, kteří by se mohli zapojit bez toho, aniž by skupinku vedli, aby se přihlásili buď v sakristii, nebo ředitelce farní charity osobně, telefonem – 274 770 391 (v odpoledních či večerních hodinách) nebo e-mailem: charitastrasnice@seznam.cz.

Dále prosíme rodiče, aby přihlásili své děti a umožnili jim zúčastnit se sbírky. Sběrka potrvá od 4. do 11. ledna. Je možné se zapojit třeba jen na jeden den, dle Vašich časových možností. Za jakoukoliv pomoc budeme vděční.

Markéta Mocová

■ Jubileum JUDr. Zdeněka Žemličky

Vědomí dobře prožitého života a vzpomínka na mnohé dobré činy je nejpříjemnější.

Cicero

Dne 24. 12. 2008 oslaví své 100. narozeniny pan JUDr. Zdeněk Žemlička. Pochází z právnícké rodiny a i ve svém pokročilém věku dokáže citovat latinu a řečtinu. Jeho krédem je Slovo Boží, Naděje, Víra a Láska Kristova.

Vybavuje se mu setkání s císařem Františkem Josefem (uvítací báseň dosud nezapomněl), vzpomíná si též na setkání s prezidentem Masarykem.

Jako recept na dlouhověkost uvádí především skromný životní styl, skromnou stravu a především víru, která jej vždy posilovala.

P.S.: Plánovaný rozhovor s panem doktorem Žemličkou však nebylo možné uskutečnit, protože je hospitalizován ve vinohradské nemocnici. Interview s ním by vyšlo v příštím čísle farního zpravodaje.

Milí farníci, modleme se za jeho brzké uzdravení!

Bohuslav Zezula

■ Mateřské centrum

„Baby boom“ dorazil nejen do našich kostelů, ale i do našeho mateřského centra. V učebně, kde se maminky s dětmi scházejí, je to stále častěji jako ve včelím úle. Chůvičky maminky děti přebalují, krmí, konejší a mezitím spolu řeší, kde se dají sehnat nejlevnější plínky. Batolátka se kloužou na klouzačce, cinkají rolničkami, jeden staví z kostek dům, další mu ho autem zbourá... do toho všeho se ozve – mamííí čůůůurat, maminka vyskočí – někdy už bývá pozdě. ☺

S těmi staršími, co se už celý den nemusí držet máminy sukně, si jdeme hrát do „školičky“. V suterénu fary s dětmi cvičíme, zpíváme a kreslíme, modlíme se a vyprávíme si o Pánu Ježíši. Máme tu trampolínu a plnou bednu hraček. Od jara do podzimu, když je hezky, vyběhneme s dětmi ven za učebnu a vesele dovádíme na sluníčku. Mezitím, ve chvílce klidu, se maminky modlí, a mají svůj duchovní program, který si předem připravují.

Často za nimi přijde i otec Jenda se zajímavou přednáškou. Moudrý Architekt, který celý farní areál buďoval, měl všechno důkladně promyšlené, jak jinak. Otec Marian, coby poslušný „Boží nástroj“, jistě tenkrát ani netušil, jak se budou jednou farní prostory bohatě využívat. Často nad tím dílem žasnu.

Protože je nám na faře moc a moc dobře a kapacita učebny je omezená, chtěli bychom dopřát i ostatním nově příchozím a novopečeným maminkám a jejich dětem možnost scházet se. Mateřské centrum bude od ledna otevřeno nejen ve středu, ale i v pondělí dopoledne, od 9.30 do 12 hodin. Abychom se na faře cítili bezpečně, je třeba zvonit – TRÍDA – rádi vám otevřeme a přivítáme vás mezi nás.

Za všechny a na všechny se těší Lída

■ ■ PROGRAM FARNOSTI V ROCE 2009

Arcidiecézní setkání mládeže

28. března proběhne arcidiecézní setkání mládeže.

Kola a voda

Ihned po vysvědčení odpoledne 30. června 2009 odjždíme na kola a na vodu do jižních Čech. Návrat plánujeme 6. července. Na programu bude putování na kolech a dva dny na lodích po Vltavě. Cena 2 200 Kč.

S mladými k moři

Od 31. 7. do 9. 8. zveze mladé k pobytu u moře na Makarské. Cena 4 500 Kč.

Duchovní obnovy v postu

- Sobota 21. 3. – pro rodiny s hlídáním dětí
- Sobota 28. 3. – pro farníky obecně

Jarní pobyt na horách pro děti a rodiny

Během jarních prázdnin od 28. února do 7. března 2009 nabízíme pro děti a mládež a také pro rodiny pobyt v Rokytnici. Rodiny budou ubytovány zvlášť v upraveném patře. Informace a přihlášky u Lídy.

První svaté přijímání dětí

Příprava na první sv. přijímání začíná v pátek 13. března v 16.00. Kromě dětí se budou scházet i rodiče. Spojenými silami se tak budeme snažit dobře připravit nejen děti, ale celé rodiny na významnou slavnost v životě. Termíny setkání: 13. března, 24. dubna, 27. března, 15. května, 3. dubna, 22. května, 17. dubna. První zpověď v sobotu 6. června v 16.30. První svaté přijímání se bude konat v neděli 7. června 2009 v 10.30.

Udílání svátosti biřmování v naší farnosti

Mladí a všichni, kteří se připravují na přijetí svátosti biřmování, ji přijmou z rukou Mons. Karla Herbsty v sobotu 23. května 2009 při mši svaté v 18.00.

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ DRAKIÁDA

V sobotu 11. 10. proběhla od 14.00 hodin drakiáda na obvyklé louce v hostivařském lesoparku. Byl nádherný říjnový sluneční den, ale úplné bezvětří. Přesto se na místě sešlo asi 20 dětí s rodiči, které se těšily, že si užijí pouštění draků a soutěže. Draci nakonec létali jen za poklusu, to ale nikomu na dobré náladě neubralo. Olga připravila správné dračí soutěže – o nejhezčího draka, kdo nejdéle udrží draka ve vzduchu (což vlastně znamenalo, kdo vydrží nejdéle běžet bez prudkého zatáčení) a třetí podmínkou bylo, komu drak vystoupá nejvyš. První tři místa vyhráli sourozenci Procházkovi – Katka, Vojta a Marek, který se dočkal zaslouženého 1. místa za to, že draka udržel ve vzduchu nepřetržitě skoro 5 minut (přičemž 2. nejlepší výkon v této disciplíně bylo 90 vteřin). Na závěr dostaly děti krásné vyrobené dračí „medaile“ a oblíbená Kinder vajíčka.

■ ■ NYMBURK

V sobotu ráno jsme se z Masarykova nádraží vypravili na podzimní prázdniny do Nymburka k P. Peterovi na faru. Po celou dobu pobytu v Nymburce nás samozřejmě provázela hra, která byla tentokrát zaměřena na život tří svatých (sv. Jiljí, sv. Vavřince a sv. Apolináře). Ke každému dni byl přiřazen jeden světec. V sobotu odpoledne byl den se sv. Jiljím. Byli jsme se projít po nymburském okolí, mezitím měl každý turistický oddíl (Vojtovi, Honzíkovi, Martinovi a Nínovci) vymyslet divadelní hru o tomto světcu. Divadelní hru nám předvedl každý oddíl při večerním programu „Nymburské divadlo“. Po večerním programu byla každý den samozřejmě „dušestrava“ s modlitbou. V neděli ráno jsme byli v nymburském kostele na mši svaté. Po mši svaté jsme se vypravili na výlet do Chleb, kde je kostel zasvěcený sv. Vavřinci, který nás provázel tímto dnem. Do Chleb jsme jeli vlakem a potom putovali kousek po vlastních nohou, ale cestu zpět jsme šli celou pěšky. V podvečer bylo opékání buřtů, a když byli všichni najedení, začaly všechny oddíly

vyrábět oblečení pro pomocníky, které pak bylo předvedeno na módní přehlídce „Nymburk trade“. V pondělí ráno jsme se vydali na celodenní výlet do kostela v Sadské (zasvěcen sv. Apolináři), protože tento den byl na programu svatý Apolinář. Výlet se nám všem moc líbil. Večerní program patřil tentokrát hudbě. Každý oddíl si připravil píseň o jednom ze 3 světců, kterou pak předvedl na „Rock for Nymburk“, kde také mimo jiné vystoupili se svými nástroji Ondra, Hugo a Honza. V úterý dopoledne probíhala sv. zpověď. Odpoledne se konala závěrečná putovní hra. Večer bylo vyhlášení a rozdání sladkých odměn. Středa byla ve znamení velkého balení a úklidu. Dopoledne jsme měli ještě závěrečnou mši svatou v Nymburce. Stihli jsme ještě poslední procházku. Dorazili jsme na faru a po Lídině výtečném obědě jsme se rozloučili s Peterem a vyrazili do Prahy, kde už na nás čekali naši rodiče. Prázdniny se opravdu vydařily a myslím, že není nikdo, kdo by si nepřivezl hezké zážitky.

Petra K.

■ ■ NÁVŠTĚVA Z LAPPERSDORFU NA NAŠÍ FARNÍ POUTI

Na svátek Neposkrvněného početí Panny Marie 8.12.2008 nás navštívil celý autobus přátel z Lappersdorfu. Pod vedením neúnavného pana profesora Kappla přijeli němečtí farníci na jeden den do Prahy, aby mohli vychutnat adventní náladu, a poté s námi slavit naši farní poutní mši svatou. Pozvání tentokrát přijal i náš milý P. Marian Klener, který byl u oltáře společně s P. Balíkem, lappersdorfským panem farářem P. Maderem a naším jáhnem Pavlem Reumannem (viz foto). P. Mader předal P. Balíkovi jako dar farnosti vyšívanou štolu s mariánskými motivy. Před mší svatou a po ní měli zájemci z řad naší farnosti možnost si se „svými“ lappersdorfskými popovídat. Jako zázemí k tomu sloužil divadelní sál.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na výzdobě, na přípravě i servírování občerstvení, na tlumočení i na všech dalších drobných činnostech, z nichž se milé setkání skládalo.

Dárkem našich hostů byla také píseň, kterou nám zazpíval lappersdorfský sbor (viz. fotografie).

Jana Vachulová

■ ■ SBÍRKA OBLEČENÍ PRO KOSOVO

O prvním listopadovém víkendu proběhla v naší farnosti sbírka pod názvem Oblečení pro Kosovo. Dary od farníků jsme zaplnili asi sto velkých pytlů, které vojáci odvezli a během prosince dopravili do Kosova. Všem, kteří do sbírky přispěli, srdečně děkujeme. Velké díky patří také těm, kteří pomohli s balením a nakládáním (jež se mimochodem odehrálo o sedmé hodině ranní ☺).

Markéta Mocová

■ ■ ROCKOVÉ ORATORIUM PŘEKVAPILO

Dne 17. listopadu se v našem kostele konalo neobvyklé představení. Přes šedesát mladých a nadšených interpretů zazpívalo v anglické verzi oratorium Juda Makabejský. Provedení bylo perfektní. To, co nevíce zaujalo byl fakt, že tito mladí zpívali písně o Bohu. Mnohé písně byly přímo modlitbami! Moderní forma, hluboká slova, brilantní provedení. V kostele bylo plno lidí, kteří si svým potleskem „vynutili“ přidavek. Asi to nebude s naší duchovností zase tak špatné...

■ ■ ODPOLEDNE PRO SENIORY

V sobotu 15. 11. jsme se sešli v prostorách farního sálu na semináři „Víra a smrt“, který vedla Mgr. Elena Strupková.

Seminář nabízel vzájemné sdílení témat a otázek, s nimiž je věřící člověk konfrontován tváří v tvář smrti, ať již své vlastní, či druhých.

Dozvěděli jsme se prostřednictvím doporučené knížky od autorek M. Callananové a P. Kelleyové „Poslední dary“, jak je potřebné komunikovat s umírajícím a poskytnout mu přítomnost blízkých v posledních hodinách jeho života. Autorky této knihy léta pracovaly v hospicích a své zkušenosti sdělují v této publikaci.

Byli jsme obohaceni o nové pohledy na toto, ještě i dnes často tabuizované téma, které se však dotýká nás všech.

Seminář byl pořádán naší farní charitou v rámci odpoledne pro seniory. Po jeho skončení na nás čekalo v učebně pohoštění, které nám připravila děvčata z charity. U kávy a zákusků jsme si ještě pěkně popovídali.

Díky za hezké odpoledne.

Ludmila Lešková,

■ ■ KURZ EFEKTIVNÍHO RODIČOVSTVÍ

Spolu s dalšími pěti manželskými páry jsme se zúčastnili tří sobot věnovaných Kurzu efektivního rodičovství, který se konal ve farním sále.

Kurz vedli manželé Čapkovi z Nymburka (pan Čápek je psycholog a paní Čapková je speciální pedagožka), sami rodiče tří a brzy čtyř dětí.

V průběhu kurzu jsme jednak vstřebávali teoretické informace, nad nimiž se člověk opravdu musel zamyslet, ale hlavně jsme měli možnost slyšet, s jakými problémy se potýkají ostatní rodiče a jak je řeší, což bylo nesmírně přínosné. Každý tak viděl, že není sám, kdo si občas neví se svými dětmi rady.

Důležitým prvkem kurzu byly také „domácí úkoly“, kdy jsme měli možnost vyzkoušet si na dětech některé teoretické poznatky.

Kurz všem rodičům vřele doporučujeme.

Martina a Petr Šimůnkovi

■ ■ VÝROBA ADVENTNÍCH VĚNCŮ

V sobotu před 1. adventní nedělí jsme se jako tradičně sešli při výrobě adventních věnců. Lída nám připravila spoustu materiálu – zeleného chvojí, barevných stuh, sušených plodů a dalších přírodních ozdobiček, a tak nám práce rychle ubíhala a věnců přibývalo. Do práce se zapojily i malé slečny Mařenka a Hanička. Mařenka stihla vyrobit dokonce čtyři krásné věnečky. Děkujeme Lídě za přípravu a pohoštění. Již teď se těšíme na příští rok.

Na první adventní neděli nám naše věnce páter Jenda Balík posvětil a my si je odnesli do svých domovů.

■ ■ ŽEHNÁNÍ NOVÝCH VARHAN

22. listopadu 2008 na svátek sv. Cecílie, patronky hudebníků, zazněly poprvé před veřejností v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie tóny nových varhan. Dvoumanuálové píšťalové varhany pořídila Společnost pro duchovní hudbu a společnost Psalterium s.r.o. Jejich hodnota činí přes 3 mil. Kč.

Při slavnostní bohoslužbě, kterou celebroid pan kardinál Miloslav Vlk, byl nástroj požehnan.

Varhany jsou velkým darem pro naši farnost zvláště v době, kdy musíme pomýšlet na shromažďování financí na opravu střechy. Po letech, kdy jsme provizorně hráli na elektrický nástroj, se konečně můžeme radovat ze zvuků píšťalových varhan.

Děkujeme tedy za tento dar, díky němuž, podle slov pana kardinála, chvála, dík a jásání před Bohem mohou být v našem kostele vyjádřeny nejen upřímným zpěvem, ale i krásnými tóny nového ušlechtilého nástroje.

A kam přišly naše bývalé elektrické varhany? Darovali jsme je P. Marianovi do Emauz, protože tam zatím nemají nástroj, jehož tóny by doprovázely bohoslužby.

Markéta Provazníková

■ ■ FARNÍ ÚKLID

V našem kostele se stalo tradicí, že poslední listopadový a poslední květnový víkend pořádně farní úklid. Díky všem dobrovolníkům se udělá spousta práce, které je na našem kostele vždycky víc než dost. Tentokrát přišli neočekávaně v hojném počtu i mladí, pomáhalo i několik školáků. A tak věřím, že na jaře naše úklidová četa omládne o další šikovné pomocníky a pomocnice. Všem, kteří přišli pomoci, moc děkujeme.

Lída

■ ■ ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA MANŽELSKÝCH PÁRŮ

V sobotu 6. prosince proběhla v naší farnosti již tradiční duchovní obnova pro manželské páry. Tak jako v předchozích letech bylo i tentokrát hezky postaráno o naše děti zejména skupinou mládeže pod laskavým vedením paní katechety Lídy. Díky nim bylo zajištěno nejen kvalitní hlídání dětí, ale i příprava oběda a občerstvení během obnovy.

Adventní obnova manželů pod vedením P. Jendy Balíka nezapřela nic ze svého názvu „Rodino, buď tím, čím máš být“ a naplno se věnovala otázkám manželství a jeho spiritualitě. P.Jenda ve svých zamyšleních zejména poukazoval na nedocenitelný význam manželství a rodiny a hojně citoval z dokumentů II.vatikánského koncilu, či encyklik a knih papeže Jana Pavla II. mezi jednotlivými přednáškami byl prostor ke ztišení, který mohl být vyplněn modlitbou, rozjímáním, adorací, či svátostí smíření.

V odpoledním bloku duchovní obnovy zbyl čas na četné dotazy, kde jednoznačně zvítězily otázky týkající se manželské sexuality, zejména pak metody přirozeného plánování rodičovství a antikoncepci.

Z našeho pohledu byla duchovní obnova velmi zdařilá a je jen škoda, že se jí z naší farnosti účastnilo jen několik párů (přesně 4 a 1/2), zbytek pak tvořily páry z jiných farností českých diecézí.

Iveta a Vladimír Hudouskovi

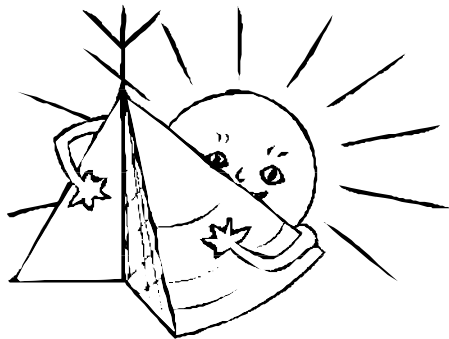
■ ■ ■ ...OD LÍDY

Milé děti,

ráda vzpomínám na večery, kdy nám babička vyprávěla, jaké to bylo pěkné, když ona byla malá. Pozorně jsem poslouchala, připadala jsem si jako v pohádce.

Nedávno jsem zažila něco podobného: od jedné paní jsem dostala zajímavou knihu Dětská neděle, což byly svázané časopisy pro děti z roku 1935-36. Týden na to mi jiná paní, tentokrát z farní knihovny, darovala další, stejně svázaný, ročník Dětské neděle. Začetla jsem se a našla spoustu zajímavostí...

...za tři dny budou Vánoce, vybrala jsem pro vás něco z vánočního čísla roku.

■ 1935

24. 12. – Štědrý den

Pomozte doma při práci, ale pozor na rozinky! Večer se loučí Církev překrásně se zapadajícím slunkem: „Sbohem, slunko — až se zase ukážeš na nebi, bude s námi již Spasitel světa — Pospěšte rychle hodiny — abychom již spatřili Ježíška v jesličkách — a lpí-li, bratři milení nějaký prášek nedokonalosti na vašem srdci, setřeste jej a zakryjte bělostným pláštěm svaté zpovědi.

To jsou potom pravé vánoce!

25. 12. – Hod Boží vánoční

Dva hoši z měšťanky si povídali. Půjdeš na jitřní? To si myslím! To je to nejkrásnější. V kostele je jak na kraji v nebi. Andělská mše sv., plno světla a zpěvu. — A zůstaneš i na pastýřské? No ovšem. Ta se mi vždycky tak líbí. Světla pohasnou, zpívají se jen koledy a tak se mi zdá, že s pastýři pospíchám k Betlému. Proto při této mši sv. dostáváme sv. přijímání. — A na velkou také půjdeš? Snad bych nezůstal doma! Či nevíš, že se čte při ní v evangeliu: „Do vlastního přišel a svoji ho nepřijali?“ Já nechci být z těch, kteří ho nepřijali. — Ale odpoledne bychom se mohli projet na těch tvých rohačkách, co jenom fičí! — Na Hod Boží na sánky ani nesáhnou. Maminka říkala, že kromě do kostela, nikam se nechodí, a to u nás platí! — Výborně hochu, škoda, že jsem tě neslyšel víc.

Nevím, nevím, jestli nebudete muset volat na pomoc babičku, abyste všemu dobře porozuměly. Sama jsem z toho moc moudrá nebyla, a tak jsem se minulý týden zeptala na Setkání našich seniorů, jak se tenkrát slavily Vánoce. Opravdu, na Hod Boží se nechodilo ani na návštěvy, ani nikam ven, celá rodina doma slavila Kristovo narození. Pan učitel Kučera dodal, že oni ještě odpoledne chodívali do kostela na požehnáání! Zkuste poprosit dědečka nebo babičku, aby zavzpomínali a začali vám také vyprávět...

...přeji vám opravdu radostné a Bohem požehnané vánoce i celý rok 2009.

Lída

■ Hádanky

Objevila jsem i hádanky:

- Sám je chladný, ale teplého hřeje.
- Co na boudě neshnije?
- Pod jakým stromem leží zajíc, když prší?
- Bečka vína, otvoru do ní není.
- Má zuby a nejí.
- Kdo dbá, ten ji nemá, kdo nedbá, ten ji má.

■ ■ A CO SE PRO VÁS, DĚTI, CHYSTÁ?

Svatopavlovské sborníky

Některých z vás jsem se ptala, kolik zajímavostí jste nasbíraly, a téměř nikdo nic nemá. To by byla asi hodně chudá výstava, a proto ji raději odložíme na konec ledna – přes Vánoce snad budete mít víc času si všechno doplnit. Mnozí z vás už získali žetony v SMS soutěži, která bude ještě na jaře dál pokračovat. Kdo má zájem, může se kdykoli přidat. Všechno pečlivě ukládejte, ještě se vám to bude hodit.

Tříkrálová sbírka

Od 4. do 11. ledna – je nejvyšší čas přihlásit se v sakristii jako koledník!

Masopustní karneval

21. února – poslední sobotu před Popeleční středou zveme všechny děti do tělocvičny Základní školy Brigádníků. Pohádkové postavičky už chystají soutěže a jistě i bohaté odměny. Porota, jako každoročně, vyhláší navíc soutěž o tři nejlepší masky.

Jarní prázdniny

Od soboty 28. února do soboty 7. března na faře v Rokytnici nad Jizerou. Fara je velká, tentokrát mohou jet nejen děti školního věku, místo je i pro starší. Lyžařské vleký jsou kousek od fary. Bylo by dobré, kdyby všechny děti měly lyže – buď běžecké, nebo sjezdové. Přihlášky jsou v sakristii nebo na webových stránkách. Odevzdejte je prosím vyplněné nejpozději do neděle 8. února v sakristii.

Pečení misijních perníčků

plánujeme na sobotu 21. března (před misijní nedělí) od 10 hodin v učebně. Od loňského roku máme výborné recepty. V neděli je budeme nabízet za dobrovolný příspěvek. Výtěžek opět věnujeme na „albánskou misií“ pro P. Jana Houkala.

P.S.: Málem bych zapomněla – správné odpovědi na hádanky:

kožich – díra – pod mokrým – vajíčko – pila – pavučina

■ ■ ■ SVĚDECTVÍ

■ ■ MOU CESTOU JE MARIA

SLÁVA TOBĚ OTČE, že jsem se probudil, že je přede mnou nový den. Jak tento den naplním? Chci ti dělat radost, jsem tvým dítětem. A přece se mohu od tebe hodně vzdalovat. Zrovna tak jako Gloria Polo, kterou sežehl blesk a která prožila klinickou smrt. Otevřela se jí kniha života, nahlédla do ní, nic nezůstalo skryto. Četba této brožury mi v jistých okamžicích působila bolest. Při četbě tohoto svědectví jsem si začal uvědomovat, že se některé mé hříchy ztotožňují s těmi jejími. Najednou jsem si uvědomil, jak jsi Pane velkorysý, jak jsi ke mně milosrdný. Gloria musela podstoupit klinickou smrt, aby nahlédla do své hříšné minulosti. Já žiji, já mohu ještě v tomto životě mnohé napravit. Pán skrze Prostřednici Milosti mi otevřel oči. Řekl mi: „Vstaň, jdi a už nehřeš.“ Teď záleží na mně, jak se rozhodnu – obdaroval jsi mě svobodnou vůlí.

Brzy po civilním rozvodu jsem přestal chodit do kostela. Mylně jsem se domníval, že tak vyjádřím svůj vzdor vůči svému Pánu. Má ubohost mě vedla k přesunutí své viny na Prozřetelnost Boží. Po dvou letech jsem byl vyzván mým synem, který sám později ztratil víru, abychom navštívili společně strašnický kostel. „Vylepšili“ jsme tuto návštěvu generální svátostí smíření. Otec Klener nám poskytl další návod smysluplného života v Kristu.

Jak to u mladých lidí bývá, hledal můj syn T. náhradní řešení při ztrátě víry, která mu jako i ostatním třem jeho sourozencům byla vštípená od dětství. V letech dospívání se stal skinheadem, jeho filozofií začalo být násilí a rasová nesnášenlivost. Když opustil holé lebky, přešel k drogám. Začalo to kouřením trávy, skončilo nitrožilní aplikací

pervitinu. Naše domácnost se začala podobat pevnosti po náletu. Nastaly chvíle, kdy jsem si nebyl jist svým životem. Začal jsem přemýšlet, jak s celou anabází skoncovat. Položil jsem si tedy pár otázek: „Mám vlastního syna vyhodit na ulici? Nechat ho na pospas drogovým dealerům, nechat ho mrznout ve starých autácích? Nevědět o jeho umírání někde na rohu ulice, nechat ho opuštěného, bez naděje víry v lepší budoucnost a návratu k milujícímu Bohu? Nebo sám nenápadně někam zmizet? Ne, to neudělám, raději vypiju ten hořký kalich do dna.“ Dnes už vím, že zkušenosti z tohoto utrpení mě duchovně posunuly blíže k tobě, Bože.

Zvenčí sice přišly nějaké alternativy ohledně jeho léčby. Byly buď moc finančně náročné, nebo se zdály být kontraproduktivní. A tak jsem se celý zoufalý rozhodl zašít MEDAILKU Nejsvětější Panny, která se zjevila v roce 1830 v Paříži sv. Kateřině Laboure, do jeho polštáře. Zbývalo jen v nesmírné důvěře čekat, jak se celá věc vyvine. Dočkal jsem se. Za pár měsíců byl T. vyléčen z této hrozné závislosti. Říkal, že přestal proto, že cítil absenci citů, chtěl místo drog poznat cituplný hodnotný vztah k dívce svých snů. Něco pravdy na tom bude, ale já vím své...

Drogy sice opustil, ale víru stále nenašel. A tak se ve své troufalosti k Tobě, naše Nebeská Matko, modlím: „Maria, nejdokonalejší bytosti, kterou kdy hostila naše zem, shlédla jsi milostivě na mého syna. Byla jsi to ty, která jsi mu pomohla od drog. Snažně Tě však prosím, abys svůj zázrak na něm dokončila, abys ho pozvedla ke Svému synu. Maria, čekám. Víím, že nebudu čekat naprázdno, až natolik Tě

znám, až tak Ti důvěřuji. Pouze se Tě ptám, kdy to bude. Maria, vím, že vše uchovááš ve své paměti, ve svém čistém srdci. Přesto si ve své malosti dovoluji připomenout, že to byl právě můj syn, který mi dal impuls k návratu k praktikující víře. Vždyť nebyť tohoto jeho počínu, nestal bych se patrně ani františkánským terciářem!“

Tyto události, tato skutečnost u mě vzbudily nesmírnou úctu, obdiv a lásku k Nejsvětější Neposkvrněné Panně. Zvláště v této adventní době je potřeba její přítomnost více vnímat. Společně s ní se modleme „MAGNIFICAT“. Bez jejího ANO bychom nemuseli dojít své spásy. Spojme se tedy co nejčastěji s ní v modlitbě růžence. Tak ji budeme mít těsně u sebe.

Francesco SFR

■ ■ NĚKOLIK SLOV O HNUTÍ KŘEŠŤAN A PRÁCE

Hnutí bylo založeno v roce duchovní obnovy věnovaném evangelizaci a sv. Cyrilu a Metoději. Ti jsou také spolupatrony hnutí spolu s P.Marií, královnou apoštolů, sv. Josefem – dělníkem a bl. Marcellem Callem. KAP je laickým apoštolátem, jehož hlavním posláním je šířit sociální nauku církve. Je začleněno do evropských a světových struktur organizací křesťanských zaměstnanců se sídlem v Bruselu.

Ve farnosti není zcela neznámé. Např. zde iniciovalo vznik sněmovního kroužku. Po vydání pastýřského listu (Pokoj a dobro) biskupů k sociálním otázkám bylo hlavním organizátorem tzv. postních čtvrtků. Byla to v Praze jediná akce takového rozsahu, o níž se psalo v listu Pokoj a dobro. Zahájil ji pan biskup Malý, ukončil otec biskup Škarvada a v šesti večerech vystoupili autoři jednotlivých kapitol dokumentu. Farníci mohli slyšet jednotlivé přednášející a pak s nimi i diskutovat: např. s profesorem Mlčochem, Sokolem, Trojanem, Rychetníkem, senátorem Ježkem, s otcí Skoblíkem a Fialou, se zástupci Kolpingova hnutí, hnutí Fokoláre a se zástupci Unie katolických žen.

Chci se ještě zmínit o dvou současných akcích. Vloni začal cyklus věnovaný významným křesťanským

osobnostem. Dvě přednášky ročně pořádá Společnost pro etiku v ekonomice ČR spolu s hnutím Křesťan a práce ve farním sále v Karlíně. Přednášky natáčí P. Cúth na DVD a probíhá též jednání, aby se tato DVD dostala do katolických škol.

V právě uplynulých dnech se hnutí připojilo k celoevropské akci za zachování neděle jako svátečního dne. 16.12.08 bude Evropský parlament projednávat směrnici EU z r. 2003 upravující den odpočinku v týdnu. Jde o to, aby byl přijat dodatek, že minimální čas odpočinku je zásadně určen na neděli, což bylo v r. 2003 vypuštěno. Hnutí se obrátilo na naši europoslankyni MUDr. Zuzanu Roithovou, aby se zasadila o přijetí onoho dodatku, dále vybídlo i další křesťanská sdružení k podpoře požadavku a požádalo o podporu i Českou biskupskou konferenci. Konečným cílem těchto snah je zamezit tendenci čím dál tím víc porušovat nedělní odpočinek, který je tolik potřebný pro zdravý rozvoj rodin i jednotlivců.

Naše farnice paní Marie Dvořáková, kterou mnozí znáte, je předsedkyní celopražské skupiny.

Hnutí má své webové stránky, na nichž se dozvíte více informací (www.hkap.cz).

Stanislava Jechová

■ ■ PRVNÍ VÁNOCE

První pravé Vánoce francouzského básníka Paula Claudela nastaly až v jeho dospělosti. Píše, že žil nemravně, až skončil v beznaději. Z poetického rozmaru šel jednou o Vánocích na půlnoční. Chtěl ve slavné katedrále Notre Dame najít inspiraci pro své básně. Stál u sloupu mezi lidmi, poslouchal dětský sbor, pak zahřměly varhany a ke klenbě katedrály stoupal vonný dým kadidla. Nejvíce na něho zapůsobila ta nádherná stavba. A vtom se to stalo. Píše: „V jediném okamžiku mi kdosi vyměnil srdce. Uvěřil jsem s takovou jistotou, s takovou silou a vzletem celého svého bytí, že se mě zmocnil dravý pocit nevinnosti. Budova mých názorů a vědomostí stála pevná jako předtím, jenže já jsem z ní vyšel. Vyšla z ní nová bytost mladého člověka a umělce. Večer toho dne jsem si vzal do rukou Bibli.“

Současný člověk už je jiný. Cení si umění minulé kultury, ale přitahuje ho teplo lidského společenství, důvěra a upřímnost, kterou čeká nejen na půlnoční. Toto totiž tvořilo podstatu křesťanství v prvních stoletích, to je nejen jádro Vánoc, nýbrž i každé chvíle autentického lidského života. Jen tak se můžeme vrátit k oněm prvním Vánocům betlémským.

Z knihy Jana Rybáře Musíš výš (vydalo Grantis 2004)

■ ■ ■ SLOVO NA ZÁVĚR

Neradi se dotýkáme něčeho neznámého. Chceme vidět, na co saháme, chceme to poznat. Ve tmě se může úlek z neočekávaného doteku vystupňovat v paniku. Tímto strachem z doteku jsou diktovány všechny odstupy, které si lidé kolem sebe vytvářejí.

Zavíráme se do domů, do nichž nikdo nesmí vstoupit, jen v nich se cítíme jakžtakž bezpeční. Není to pouze strach z lupičů, je to také strach z proniknutí někoho cizího do uzavřené oblasti našeho soukromí. Ještě mnohem citlivěji si střežíme odstup od své osoby. Bojíme se někoho pustit do oblasti svého JÁ. Z tohoto strachu se osvobodíme našťástí v blízkosti někoho milovaného.

(převzato z knihy Vlídna povzbuzení na každý den)

Milí farníci, snažme se o to, aby naše příbytky byly v tomto požehnaném vánočním čase prostoupeny „světlem z Betléma“, otevřme nejen dveře svých příbytků, ale především svá srdce a dejme si již nyní toto předsevzetí: Budu kolem sebe vytvářet prostředí pohody a laskavosti.

Bohuslav Zezula

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

Bohoslužby v našem kostele	pondělí – pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Společná modlitba růžence	½ hod. před mší svatou (mimo neděle v 10.30)	
Živý růženec	každé první pondělí v měsíci	
Příležitost ke svátosti smíření	hodinu před každou mší svatou	
Adorace	každý třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Modlitební skupiny	společenství žen	pondělí a čtvrtek po mši sv.
	Mariina Legie	pondělí 19.00
	Lectio Divina	jednou v měsíci dle ohlášek
Přednášky o sociální nauce církve	první středa v měsíci od 19.00 (od ledna 2009)	
Biblická hodina	druhá středa v měsíci od 19.00	
Setkání nad Katechismem	ostatní středy v měsíci od 19.00	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 6. třída	středa 16.00
	7. – 9. třída	čtvrtek 16.00
Mládež	13 – 17 let	neděle po večerní mši sv.
	20 let	pátek po mši sv.
Příprava dospělých na křest	pondělí večer a dle dohody	
Příprava dospělých na biřmování	čtvrtek od 19.00	
Příprava dětí ke svatému přijímání	od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči	
Setkání ministrantů	jednou za měsíc dle ohlášek	
Farní charita	poslední úterý v měsíci po mši sv. v učebně	
Farní knihovna půjčuje	středa	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.00
	ve farní kavárně	8.00 – 11.30
Skupina KALOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.15; doprovází dětskou mši sv.	
Chrámový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	středa od 9.30	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 10.00	
Sportovní odpoledne	sobota od 14.00; floorball	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.30	
Úklid kostela	každé pondělí od 14.00	

Osobní rozhovor s knězem, návštěva nemocných, křest dětí a příprava na svátost manželství dle domluvy s kněžími.

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. A zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v charitě, ve farní kavárně, při úklidu kostela, při nedělním půjčování knih.

Kdo je Ježíš pro mě?

Ježíš je Slovo, které se stalo Tělem.

Ježíš je Chléb Života.

Ježíš je Oběť obětovaná na Kříži za naše hříchy.

Ježíš je Oběť obětovaná při Mši svaté za hříchy světa
a hříchy moje.

Ježíš je Slovo – vyslovme ho.

Ježíš je Pravda – říkejme ji.

Ježíš je Světlo – rozžijme ho.

Ježíš je Život – žijme ho.

Ježíš je Láska – milujme ji.

Ježíš je Radost – rozdělme se o ni.

Ježíš je Oběť – obětujme ji.

Ježíš je Pokoj – předávejme ho.

Ježíš je Chléb Života – jezme ho.

bl. Matka Tereza

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie

Praha - Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: janbalik@gmail.com

www.farnoststrasnice.cz